

Decocions i bulliments

Ferran Adrià ha anunciat que el 2014 inaugurarà la transformació d'El Bulli en un taller d'investigació que es dirà El Bulli Foundation i sobre el qual la setmana passada en Monzó, en un altre article extraordinari, ja va dir que "'it will be 'la rehòstia', really". Adrià ha explicat que a la fundació s'hi farà recerca, creació i visites guiades. Però sorgeixen dues preguntes clau: per què Adrià anuncia la fundació tres anys abans de la seva inauguració? I, sobretot, s'hi podrà menjar?

Tradicionalment, un productor feia el producte, llavors l'anunciava i finalment el venia. Ja se sap que actualment aquesta lògica s'ha invertit: primer el producte s'anuncia i, si es ven, llavors es produeix. Però aquest pas del model fordista al model toyotista avui dia encara s'ha radicalitzat més. En l'anomenada economia del coneixement, l'anunci del producte i el producte ja són la mateixa cosa. En les idees i el màrqueting és on hi ha el valor, la innovació, el canvi, el progrés, etc. La indústria financera és un altre exemple d'aquest fet: les finances no depenen de la producció material sinó que fluctuen segons la informació, els rumors i els estats d'ànim que generen les mateixes fluctuacions de les finances. O no retraten el mateix la literatura i l'art contemporanis? Totes les novel·les actuals que versen sobre la història que voldrien explicar i que no expliquen o que només expliquen fragmentàriament, i totes les obres d'art que són restes o projectes d'una obra mai no creada, no són un retrat perfecte d'aquesta dissolució de la base material dels productes?

Seguint aquesta lògica, Adrià ha anunciat, o ja ha endegat, una fàbrica on el producte seran les idees sobre la cuina i no la cuina en si, encara que, de fet, El Bulli ja fa temps que circula més com a idea que com a restaurant, perquè som ben pocs els privilegiats que ens hi hem pogut entaular. Aquest pas s'ha presentat com un canvi revolucionari de l'experiència del restaurant. Però, tenint en compte la lògica del capitalisme financer, potser allò autènticament revolucionari seria que Adrià aconseguís crear consciència de classe a través de les decocions i els bulliments.

Publicat a:

-El Punt Barcelona 06-02-2011 Pàgina 15

-El Punt Comarques Gironines 06-02-2011 Pàgina 17

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/364555-decocions-i-bulliments.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mесOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mесOpini%C3%B3&utm_campaign=rss